

М. В. Узіков

студ. I курсу магістратури

освітньо-професійна програма «Менеджмент організацій і адміністрування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Ю. Л. Грінченко

БАР'ЄРИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ЛАНЦЮГОМ ПОСТАЧАНЬ

Серед основних бар'єрів, що перешкоджають впровадженню інтегрованого планування в вітчизняну практику, можна віднести: по-перше, нечіткість виконання підприємствами своїх задумів і зобов'язань; по-друге, недовіра керівництва компаній до зовнішніх партнерів і небажання ділитися з ними інформацією; по-третє, слабкий розвиток інформаційних технологій і їх застосування в бізнесі [1]. Таким чином, з одного боку, інтегроване планування має відношення до інтеграції логістичних видів діяльності територіально віддалених контрагентів по ланцюгу поставок; з іншого боку, пов'язано з функціональною інтеграцією закупівель, виробництва, дистрибуції та транспортування; з третього боку, розглядає міжчасову інтеграцію цих видів діяльності в рамках стратегічного і тактичного планування ланцюга поставок.

Можна сказати, що управління ланцюгами постачань являє собою нову концепцію управління бізнесом і є підсумком всіх тих змін, які сталися в різних управлінських і технічних дисциплінах за останні кілька десятиліть.

Управління ланцюгом постачань в першу чергу означає структурованість інформаційних потоків як усередині компанії, так і з боку зовнішніх організацій

(постачальників, споживачів і т. д.). Іншими словами, суть SCM полягає у встановленні взаємодії між компаніями, які беруть участь в одному ланцюгу постачань.

SCM не передбачає єдиного керуючого органу для всього ланцюга постачання, взаємодія здійснюється децентралізовано на кожному з етапів (у кожній з компаній, що відповідають за закупівлю, перевезення, митне оформлення і т. д.). Керованість всього ланцюга досягається за рахунок узгодження інтересів на конкретних її ділянках (наприклад, при роботі постачальника з роздрібною мережею або митним брокером). Загальний вигляд ланцюга постачань, обрана концепція управління та інформаційні технології для реалізації її функцій визначаються, як правило, фокусної компанією, що виробляє кінцевий продукт або послугу в ланцюгу постачання.

SCM набув найбільшого поширення в таких секторах, як наукомістке машино-і приладобудування, легка промисловість, виробництво товарів народного споживання, в сегментах роздрібної торгівлі. Елементи методу в тій чи іншій мірі використовують всі компанії, часто самі того не підозрюючи. Однак комплексне управління SCM, що забезпечує координацію потоків між усіма ланками ланцюга, в СНД здійснюють поки небагато компаній, в основному великі західні гравці (Danone, Microsoft, DHL), великі роздрібні мережі («Вікторія», «Перехрестя», «Сьомий континент»), виробничі підприємства («Автоком», «Северсталь-авто»), спеціалізовані логістичні організації (Національна логістична компанія, STS-Logistics).

Організації все більше вважають, що вони повинні спиратися на ефективні ланцюги постачань, або мережі, щоб конкурувати на світовому ринку та мережевої економіки. Нова парадигма управління Пітера Друкера – концепція ділових відносин виходить за межі традиційних кордонів підприємств і прагне організувати всі бізнес-процеси всього ланцюга від декількох компаній.

За останні десятиліття глобалізація, аутсорсинг та інформаційні технології дозволили багатьом організаціям, таким як Dell і Hewlett-Packard, успішно розробити спільні сталі мережі постачань, в яких кожен спеціалізований діловий партнер фокусується на кількох ключових стратегічних напрямках діяльності [2]. Ці міжорганізаційні ланцюги постачань можуть бути визначені як нова форма організації. Тим не менш, у зв'язку із складною взаємодією між гравцями, мережева структура не підходить ні під «ринкову», ні під «ієрархічну» категорії. Поки не ясно, як на продуктивність фірми впливають різні структури ланцюга постачань, і дуже мало відомо про узгодження умов і компромісів, які можуть існувати між гравцями. З точки зору системи, складна структура мережі може бути розкладена фірмою на окремі компоненти. Традиційно компанії в мережі ланцюгів постачань зосередились на вході та виході процесів, мало піклуючись про внутрішнє управління роботою інших

окремих гравців. Таким чином, вибір структури внутрішнього контролю управління, як відомо, впливає на продуктивність окремої фірми.

Список використаної літератури

1. 5 Factors Driving Supply Chain, Inventory Management & Warehouse Management Convergence in 2017. URL: <https://selecthub.com/supply-chain-management/factors-driving-supply-chain-convergence/> (дата звернення: 02.03.2019).
2. Planning and Scheduling in Supply Chains: An Overview of Issues in Practice 2004. URL: <http://www.poms.org/journal/2004-01-Kreipl.pdf> (дата звернення: 05.03.2019).